

אהרן וינטר / כפר מימון

המצעד שלא צעד

כמה מחשבות על התהלכה בכפר מימון

בראש הקהל, שלובי ידיים ודעה, יצאו לדרך ארוכה מנהיגי הציונות הדתית. ממרכז כפר מימון - ועד לגדר. בשער הכפר, הם עצרו את מלחמת האחים!

המקום

כפר מימון, אכסניה לשבעים-אלף מפגינים הצועדים לגוש קטיף הנצור. אנשים בכל בית, על הדשאים, בשירותים, בצל העצים, בחצרות, במחסנים, במקלחות ובכל המיטות. נמצא מקום לכולם. איש לא אמר צר לי המקום! שלושה ימים ושלושה לילות, משפחות, נערים ונערות, מבוגרים וילדים בכל פינה; וכשיצאו - לא חסר בורג! שלושה ימים של שיעורים, שירה, דברי תורה, שיחות והיכרויות - רוממות רוח ממשית. לא זנות, לא פשע ולא סמים; רק גמילות חסדים ואחות רעים שאין דומה לה! הכנה לוגיסטית חובבנית בחום של חודש תמוז; ראיתי אנשי שיבה מלקטים לכלוך מהדשאים לשקיות פלסטיק. משפחות שחלקו ביניהן אוכל, רחצה ושיירותים. בני אדם? מלאכים!

ההכרעה

ברקע: בלון תצפית, מטוס לשמירה על הגדר, מזל"ט לתצפית, מסוק משטרה, גורילות היס"מ ועשרים-אלף שוטרים וחיילים קצרי רוח בחום התמוז, ממתינים לפתיחה באש. אוהבי עם ישראל ונאמני ארץ ישראל עם חברי כפר מימון שכמותם, הצילו את עם ישראל משבר מאיים נורא. הרי היה אפשר; הרי היה העוז; אבל איש לא רצה בשפיכות דמים! ניצלנו ממלחמת אחים! לא נמצא מתוך עשרות-האלפים שבמצור, אחד שיצא מדעתו ויעשה מעשה!

המחיר

גירוש מתיישבי גוש קטיף, בשר מבשרנו. מחיר הבחירה בשלום ולא במלחמת אחים יקר, אבל מחייב. זו דרך - דרך ארוכה. הכל עוד יישפט בפרספקטיבה של זמן. אצלנו, הכעס עדיין עצור. אין השלמה! לא נשכח...

התקווה

מתוך הכרת הערך העצמי של הציבור שלנו; מתוך הכרת נמיכות המחשבה והערכים של מי שעמדו מולנו: בעימות בין הערכים והאמונה לבין הכוח - הכוח ניצח את הקרב, אבל לא שבר את הרוח. אנחנו מאמינים ומקווים ומתפללים שבמערכה כולה הכתום ינצח - לנצח!